

dokumentation for årsagen til, at der spontant opstår muskel-, nerve- og leddskader, og at der ikke kan gives en generel lægelig beskrivelse af de lidelser, der vil kunne anerkendes som pludselige løfteskader efter denne formulering.«

Og videre står der på side 262:

»Det er således vanskeligt at opstille faste kriterier for anerkendelse af disse løfteskader, men der er gode argumenter for, at loven åbner mulighed for anerkendelse, når skaden i den konkrete sag må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdet.«

På denne baggrund er Venstre betænkelig ved, at der indføres et sådant nyt arbejdsskadebegreb. Har vi sikkerhed for, at det nye begreb betyder, at arbejdsgiverne kun betaler for de skader, som opstår i relation til arbejdets udførelse, eller kan arbejdsgiverne let komme til at betale for lidelser, som slet ikke har relation til arbejdslivet? Problemet er jo, at ryglidelser er en folkesygdom.

Venstre er derfor af den opfattelse, at det her lovforslag fortjener en endog meget, meget grundig udvalgsbehandling. Og resultatet af dette udvalgsarbejde vil afgøre, hvordan Venstre vil tage endelig stilling til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu skal jeg give hr. Løgstrup Madsen et eksempel fra det virkelige liv:

En sygeplejerske gangtræner en person. Den pågældende falder, og der opstår en situation, hvor hun muligvis kan dø, hvis sygeplejersken ikke griber ind. Hun griber ind, fordi hun er forpligtet i henhold til det løfte, hun gav, da hun blev sygeplejerske: hun forsøger at flytte den gamle dame, således at hun ikke dør. Det var dumt. Hun fik et knæk i ryggen, blev langvarigt syg og er nu på førtidspension. Men hun fik ikke nogen erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven, fordi det ikke var en ulykke – hun kunne blot have ladet være!

Mener hr. Jens Løgstrup Madsen, at det er en korrekt måde at fortolke de skader på, som man får på en arbejdsplads, at man ingenting får, når man handler i overensstemmelse med sygeplejeløftet og desværre er så dum at hjælpe en patient, der er ved at dø?

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det lovforslag, vi behandler, er et lovforslag, som har meget vidtrækkende konsekvenser vedrørende ansvarsfordelingen ude omkring på arbejdspladserne med hensyn til arbejdsskader. Jeg synes, at vi skal give det en sober behandling i udvalget, og enkeltsager er ikke afgørende for, hvordan og hvorledes Venstre tager stilling til det her. Jeg synes, at det hører hjemme under den udvalgsbehandling, vi står over for.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Løgstrup Madsen indledningsvis ønsker at afvise det her forslag, samtidig med at han ikke ønsker at inddrage virkeligheden. Man bliver nødt til at forholde sig til virkeligheden; det er den, vi på en eller anden måde skal lovgive om. Jeg forstod hr. Løgstrup Madsens indlæg således, at Venstre *ikke* ville acceptere denne her ændring af arbejdsskadebegrebet – ellers har jeg fuldstændig misforstået indlægget.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Her fik vi jo så et eksempel på, hvad det vil sige, når Venstre snakker om at sætte individet over systemet eller frem for systemet. Det, fru Anne Baastrup var inde på, er jo lige præcis, at individet skal have nogle chancer og ikke systemet. Men det, som Venstre åbenbart vil sikre, er, at systemet ikke skal risikere at få et ansvar over for individet.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det, som er til debat, er en forsikringslovgivning og en ansvarsrelation mellem to forskellige parter. Det fortjener en overordentlig grundig behandling, og det er det, som vi fra Venstres side vil tilsløre.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative folketingsgruppe finder det relevant, at der skabes mulighed for at anerkende pludselige løfteskader som nyt arbejdsskadebegreb.

Forslaget er som bekendt en udmøntning af anbefalingerne i Arbejdsskadeudvalgets betænkning fra 1994, og det interessante er jo netop, at der i udvalget er en bred støtte til det forslag, der nu foreligger.